

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a JUDr. Aleny Hocké v právní věci žalobce: **D.B.L.**, nar. ..., státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, v České republice pobytem ..., proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2016, č.j. MV-25101-4/SO-2016,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2016, č.j. MV-25101-4/SO-2016, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 4.000 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadené rozhodnutí

Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 19.7.2016, č.j. MV-25101-4/SO-2016 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „*prvoinstanční orgán*“), ze dne 22.12.2015, č.j. OAM-8657-71/PP-2014 (dále jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“), a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvoinstančním rozhodnutím

byla zamítnuta žalobcova žádost o povolení k přechodnému pobytu na území České republiky.

II. Žaloba

Žalobce v žalobě uvedl, že je manželem občanky Vietnamské socialistické republiky paní N.T.T., nar. ... Žalobce žije s manželkou a její nezletilou dcerou N.Q.T., nar. ..., ve společné domácnosti na adrese ... Nezletilá dcera manželky žalobce je občankou České republiky. Žalobce se svojí žádostí ze dne 24.6.2014 domáhal u prvoinstančního orgánu vydání povolení k přechodnému pobytu podle § 87b zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), když má za to, že mu svědčí právní postavení rodinného příslušníka občana Evropské unie podle § 15a odst. 3 písm. b) zákona o pobytu cizinců, ve znění účinném do 18.12.2015. Prvoinstančním rozhodnutím byla jeho žádost zamítnuta. S rozhodnutím však žalobce nemohl být spokojen, protože bylo zjevně vadné, když prvoinstanční orgán rozhodl o žádosti jiného žadatele, neuvedl v rozhodnutí právní ustanovení, podle něhož rozhodoval, a především rozhodl v rozporu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „*správní řád*“). Proto podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které bylo zamítnuto napadeným rozhodnutím žalované, kdy tato stejně jako prvoinstanční orgán rozhodovala ve věci jiného účastníka řízení, než byl žalobce. Důvodem pro zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žalobce nesplnil podmínku § 15a zákona o pobytu cizinců. Z odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí pak žalobce zjistil, že v řízení nebylo prokázáno, že žalobce vede společnou domácnost se svojí manželkou a jejími dětmi, především pak s nezletilou dcerou N.Q.T. Toto skutkové zjištění odůvodnil prvoinstanční orgán v podstatě pouze některými rozpory ve výpovědích žalobce a jeho manželky v pozici svědka. Lze připustit, že ve výpovědích jsou jisté rozpory, nicméně žalobce má za to, že takovéto rozpory se mohou objevit u značného množství osob reálně žijících v rodinném společenství, přičemž tyto nelze považovat za zásadní. Navíc odpovědi na otázky prvoinstančního orgánu jsou nejednoznačné. Například pokud žalobce řekne, že děti uspává převážně manželka, nejde o odpověď na konkrétní otázku, ale na část odpovědi, když tuto lze pochopit i tak, že manželka jde do pokoje a zjistí, jestli je vše v pořádku, a pošle děti spát. Zkrátka podstatné je, že o tuto okolnost se žalobce v rámci fungování rodiny nestará. Rozhodování ve věci mělo vycházet ze skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí. Pro ten je nepodstatné, kdy a kde bydlela žalobcova manželka v době, kdy se seznámily. Prvoinstanční orgán totiž na místo toho, aby zjišťoval existenci společné domácnosti, zjišťoval okolnosti ze života účastníků řízení v době, která předcházela dobu rozhodování o žádosti o dva a více let. V rámci výpovědí bylo položeno více než 70 otázek a jen u nepatrné části se objevily částečné rozpory. Ty se měl navíc prvoinstanční orgán pokusit odstranit, resp. objasnit jejich důvod tak, aby mohl postavit své skutkové zjištění na úroveň, kterou požaduje § 3 správního řádu. Okolnosti, které jsou ve prospěch žalobce, nebyly hodnoceny, a naopak ty, které by mohly mít za následek možné pochybnosti, byly zveličovány a zdůrazňovány. Žalovaná setrvala na stejném způsobu hodnocení důkazů a způsobila tak to, že nezákonné rozhodnutí prvoinstančního orgánu nabylo právní moci. Žalobce tak musí konstatovat, že žalobou napadené rozhodnutí je vadné, a to především z důvodu absence vlastností, které požaduje § 3 správního řádu.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě uvedla, že dne 24.6.2014 byla prvoinstančnímu orgánu podána žalobcová žádost o povolení k přechodnému pobytu podle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců. V tiskopisu žádosti, v rubrice účel pobytu, vyznačil žalobce „*sloučení rodiny s nezl. dítětem (občan EU)*“. Prvoinstanční orgán vydal dne 9.9.2014 pod č.j. OAM-8657-33/PP-2014 rozhodnutí, jímž byla předmětná žádost zamítnuta z důvodu nesplnění podmínky uvedené v § 15a zákona o pobytu cizinců. Prvoinstanční orgán dospěl k závěru, že na žalobce nelze nahlížet jako na rodinného příslušníka občana Evropské unie ve smyslu § 15a zákona o pobytu cizinců. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti bylo zplnomocněnému zástupci žalobce panu Ing. V.V.T. (plná moc ze dne 16.6.2014) doručeno dne 12.9.2014 a zákonné zástupkyni nezletilé účastnice řízení paní N.T.T. doručeno dne 12.9.2014. Proti zamítavému rozhodnutí bylo podáno dne 14.9.2014 prostřednictvím zplnomocněného zástupce žalobce odvolání. Rozhodnutím žalované ze dne 25.2.2015, č.j. MV-153668-4/SO-2014, bylo odvoláním napadené rozhodnutí prvoinstančního orgánu zrušeno a věc byla vrácena prvoinstančnímu orgánu k novému projednání. Prvoinstanční orgán v novém řízení rozhodnutím ze dne 22.12.2015 zamítl předmětnou žádost pro nesplnění podmínky uvedené v § 15a zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce není rodinným příslušníkem občana Evropské unie. Prvoinstanční rozhodnutí bylo zplnomocněnému zástupci účastníků řízení doručeno dne 27.12.2015. Proti tomuto rozhodnutí bylo zplnomocněným zástupcem žalobce podáno dne 27.12.2015 odvolání. Po přihlédnutí k tomu, že nebyly shledány důvody pro změnu původního rozhodnutí, bylo žalobcovo odvolání napadeným rozhodnutím zamítnuto a prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno. Napadené rozhodnutí nabylo právní moci dne 23.7.2016.

Žalovaná dále uvedla, že v rámci opětovného projednání žádosti byla dne 13.3.2015 Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Plzeňského kraje, odborem cizinecké policie, oddělením pobytových agend, provedena pobytová kontrola na adrese ... Na této adrese byl zastižen žalobce a jeho manželka paní N.T.T., nar. ..., státní příslušnost Vietnamská socialistická republika. Děti paní N.Q.T., nar. ... a N.H.M. byly v době pobytové kontroly ve škole a ve školce v Železné Rudě. Žalobce uvedl, že žije společně s manželkou a dvěma dětmi na této adrese ve společné domácnosti zhruba rok. Dále byl na této adrese zastižen L.V.D., nar. ... a pan D.T.H., nar. ..., kteří žijí rovněž na této adrese, celou žalobcovu rodinu znají a kteří uvedli, že zde bydlí celá rodina v jednom bytě asi rok. Dne 1.4.2015 prvoinstanční orgán sepsal s žalobcem protokol o výsledku žadatele podle § 18 správního řádu ve spojení s § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a s paní N.T.T. protokol o výsledku svědka ve smyslu § 18 správního řádu ve spojení s § 55 téhož zákona. Prvoinstanční orgán dospěl k závěru, že doložené doklady ani výsledek pobytové kontroly nikterak neprokazuje vedení společné domácnosti. Provedené výsledky žalobce a jeho manželky naopak vypovídají o tom, že k vedení společné domácnosti nedochází, neboť žalobce nevěděl, na které posteli spí manželčin syn a dcera, s manželkou se neshodl v tom, kdo chodí děti uspávat, a také nevěděl, kolik stojí obědy dětí ve škole. Žalobce nevěděl, kolik pobírá jeho manželka rodičovský příspěvek. Žalobce se s manželkou shodli v tom, že se seznámili v roce 2010 a poté se stýkali telefonicky i osobně. Žalobce nevěděl, kolikrát za týden byly v kontaktu, ani od kdy byl jejich vztah intimní. Nikdy spolu nebyly na dovolené. Jeho manželka

také nedokázala uvést, kolikrát se setkali, ani jak často se setkávali. Žalobce uvedl, že jezdil za manželkou na Železnou Rudu vlakem. Jeho manželka uvedla, že v době seznámení její manžel podnikal, kdy však přestal podnikat, nevěděla. Žalobce uvedl, že podnikal do března 2014 v Jablonci a že v době seznámení bydlel v Boru u Tachova. Jeho manželka ale uvedla, že v době seznámení pobýval v Plzni. Žalobce nevěděl, na jakých adresách bydlela jeho manželka od doby, kdy se seznámili, a jeho manželka si nepamatovala, na jakých adresách pobýval od doby seznámení její manžel. Neshodli se v tom, kolikrát se na adrese ... navštívili, a žalobce nevěděl, v čem jeho manželka na této adrese bydlela. Byl jen v obývacím pokoji a již si nepamatuje, jak vypadal. Nevěděl ani, kde byly v té době děti. Žalobcova manželka uvedla, že na adrese ... měla v pronájmu pouze jeden pokoj. Kuchyň byla společná. Žalobce dále nevěděl, co jeho manželka dělala před svatbou. V době, kdy se dohodli na svatbě, nepracovala. Oba manželé navzájem nevěděli, kdy byly naposledy ve Vietnamu. Žalobce uvedl, že neví, kdy byla naposledy ve Vietnamu jeho manželka, ale myslí si, že to bylo v roce 2010, jeho manželka uvedla, že tam byla v roce 2013. Žalobce uvedl, že on byl ve Vietnamu na přelomu roku 2013/2014, jeho manželka nevěděla, kdy naposledy byl žalobce ve Vietnamu. Žalobcova manželka nevěděla nic o tom, že by měl její manžel problémy s pobytovým oprávněním či že by měl problémy s policií a byl odsouzen za trestný čin. Spisovým materiálem je dále prokázáno, že žalobce podal žádost o povolení k přechodnému pobytu v době, kdy mu byl do cestovního dokladu vylepen výjezdní příkaz.

Žalovaná dále konstatovala, že má za to, že v nyní projednávané věci nebylo prokázáno, že mezi žalobcem a nezletilou N.Q.T. je určitá dlouhodobá úzká citová a jiná vazba, na základě níž lze jejich vztah přirovnat ke vztahu rodič - dítě (v tomto případě ke vztahu otec - dcera), tj. lze vztah mezi těmito osobami považovat za vztah obdobný vztahu rodinnému podle § 15a odst. 3 písm. b) zákona o pobytu cizinců. V posuzovaném případě prvoinstanční orgán na základě zjištěného skutkového stavu učinil správný závěr o tom, že žalobce nesplňuje podmínky uvedené v § 15a zákona o pobytu cizinců. Ohledně námitek uvedených v žalobě odkázala žalovaná na napadené rozhodnutí.

IV.

Vyjádření účastníků při jednání

Žalobce se k jednání bez omluvy nedostavil, žalovaná se k jednání nedostavila s omluvou.

V.

Posouzení věci soudem

V souladu s § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

A.

Nejprve je nezbytné uvést, že podle § 68 odst. 2 správního řádu se ve výrokové části rozhodnutí krom jiného uvede označení účastníků podle § 27 odst. 1. Účastníci, kteří jsou fyzickými osobami, se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci (§ 18 odst. 2). Podle § 18 odst. 2 věta druhá správního řádu se údajem umožňujícím identifikaci fyzické osoby se rozumějí jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jiný údaj podle zvláštního zákona.

Jak vyplývá z výroku napadeného rozhodnutí, byl žalobce označen takto: „*D.B.L. nar.*“. S ohledem na to, že skutečným datem narození žalobce je ..., což dokládá již fotokopie pasu žalobce, která byla součástí spisu prvoinstančního orgánu, když byla žalobcem předložena již k jeho žádosti, došlo k porušení ustanovení § 68 odst. 2 ve spojení s § 18 odst. 2 správního řádu. Žalobce nebyl ve výroku napadeného rozhodnutí správně označen.

B.

Soud dále shledal důvodnou námitku žalobce o nesprávném hodnocení zjištěného skutkového stavu.

Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla: „*Správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že doložené doklady ani výsledek pobytové kontroly nikterak neprokazuje vedení společné domácnosti. Provedené výsledky účastníka řízení a jeho manželky naopak vypovídají o tom, že k vedení společné domácnosti nedochází, neboť účastník řízení nevěděl, na které posteli spí manželčin syn a dcera, s manželkou se neshodl v tom, kdo chodí děti uspávat a také nevěděl, kolik stojí obědy dětí ve škole. Účastník řízení nevěděl, kolik pobírá jeho manželka rodičovský příspěvek. Účastník řízení se s manželkou shodli v tom, že se seznámili v roce 2010 a poté se stýkali telefonicky i osobně. Účastník řízení nevěděl, kolikrát za týden byly v kontaktu, ani od kdy byl jejich vztah intimní. Nikdy spolu nebyly na dovolené. Jeho manželka také nedokázala uvést, kolikrát se setkali, ani jak často se setkávali. Účastník řízení uvedl, že jezdil za manželkou na Železnou Rudu vlakem. Jeho manželka uvedla, že v době seznámení její manžel podnikal, kdy však přestal podnikat, nevěděla. Účastník řízení uvedl, že podnikal do března 2014 v Jablonci. Účastník řízení uvedl, že v době seznámení bydlel v Boru u Tachova. Jeho manželka ale uvedla, že v době seznámení pobýval v Plzni. Účastník řízení nevěděl, na jakých adresách bydlela jeho manželka od doby, kdy se seznámili, a jeho manželka si nepamatovala, na jakých adresách pobýval od doby seznámení její manžel. Neshodli se vtom, kolikrát se na adrese ... navštívili, a účastník řízení nevěděl, v čem jeho manželka na této adrese bydlela. Byl jen v obývacím pokoji a již si nepamatuje, jak vypadal. Nevěděl ani kde byly v té době děti. Manželka účastníka řízení uvedla, že na adrese ... měla v pronájmu pouze jeden pokoj. Kuchyň byla společná. Účastník řízení dále nevěděl, co jeho manželka dělala před svatbou. V době, kdy se dohodli na svatbě, nepracovala. Oba manželé navzájem nevěděli, kdy byly naposledy ve Vietnamu. Účastník řízení uvedl, že neví, kdy byla naposledy ve Vietnamu jeho manželka, ale myslí si, že to bylo v roce 2010 a jeho manželka uvedla, že tam byla v roce 2013. Účastník řízení uvedl, že on byl ve Vietnamu na přelomu roku 2013/2014, jeho manželka nevěděla, kdy naposledy byl účastník řízení ve Vietnamu. Manželka účastníka řízení nevěděla nic o tom, že by měl její manžel problémy s pobytovým oprávněním či že by měl problémy s Policií a byl odsouzen za trestný čin. Spisovým*

materiálem je dále prokázáno, že účastník řízení podal žádost o povolení k přechodnému pobytu v době, kdy mu byl do cestovního dokladu vylepen výjezdní příkaz“.

K závěrům žalované je nejprve nezbytné uvést, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí sama uvedla, že „v rámci opětovného projednání žádosti byla dne 13.3.2015 Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Plzeňského kraje, odborem cizinecké policie, oddělením pobytových agend provedena pobytová kontrola na adrese ... Na této adrese byl zastižen účastník řízení a jeho manželka paní N.T.T., nar. ..., státní příslušnost Vietnamská socialistická republika. Děti paní N.Q.T., nar... a N.H.M. byly v době pobytové kontroly ve škole a ve školce v Železné Rudě. Účastník řízení uvedl, že žije společně s manželkou a dvěma dětmi na této adrese ve společné domácnosti zhruba rok. Dále byl na této adrese zastižen L.V.D., nar. ... a pan D.T.H. , nar. ..., kteří žijí rovněž na této adrese a tito celou rodinu účastníka řízení znají, a uvedli, že zde bydlí celá rodina v jednom bytě asi rok“.

Na základě těchto skutečností se nelze ztotožnit se závěrem žalované, že „výsledek pobytové kontroly nikterak neprokazuje vedení společné domácnosti“.

Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 3.9.2015, č.j. 7 Azs 193/2015-28 (rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz), znovu zopakoval, že „pojem společná domácnost sice není zákonem o pobytu cizinců definován, ale z judikatury správních soudů vyplývá, že tímto pojmem je třeba rozumět domácnost tvořenou fyzickými osobami, které spolu trvale žijí a společně hradí náklady na úhradu svých potřeb“.

Je jistě pravdou, že zjištění učiněná při pobytové kontrole neprokazují přímo vedení společné domácnosti, avšak na druhou stranu jej vůbec nevyvrací. Ba naopak. Při pobytové kontrole se v předmětném bytě nacházel jak žalobce, tak jeho manželka, bylo potvrzeno, že zde obvykle žijí i nezletilé děti, které v době jejího konání byly ve škole a školce. Tato zjištění tak minimálně svědčí pro pravdivost tvrzení žalobce o společném soužití, resp. trvalémžití.

Pokud jde o hodnocení obsahu výpovědi žalobce a jeho manželky je nezbytné uvést, že hodnocení bylo provedeno zcela tendenčně při nedůvodném přehlížení obsahu částí protokolů svědčících ve prospěch žalobce.

Předně je nezbytné uvést, že jsou zcela nepodstatnými, pro prokázání skutečnosti zda žalobce se svoji ženou a nezletilými dětmi vede společnou domácnost, skutečnosti týkající se seznámení žalobce, jejich styků v minulosti, kde kdo v minulosti bydlel, co v minulosti dělal, zda má či nemá povědomost o tom, jak často druhý z partnerů navštívil zemi původu apod. Tyto skutečnosti totiž nevypovídají vůbec nic o tom, zda uvedení spolu trvale žijí a společně hradí náklady na úhradu svých potřeb.

Žalovaná zcela pominula a vůbec nehodnotila odpovědi na otázky týkající se vedení společné domácnosti a vztahu nezletilé k žalobci.

V protokolu o výpovědi žalobce ze dne 1.4.2015 bylo přitom uvedeno, že žalobce sdělil, že „je hlášen k pobytu na adrese ..., kde se také zdržuje, bydlí zde od června 2014. Bydlí zde jen on a jeho manželka s dětmi. Je to barák. Je tam suterén, přízemí, první patro a

podkroví. Žijí s manželkou v prvním patře. Na dalších patrech žijí další lidé. Na jejich patře jsou dva byty, ve druhém bytě bydlí manželé pan P. a paní M. Každý má svůj byt. Mají k dispozici obývací, WC, dvě ložnice. V jedné ložnici je žalobce s manželkou a ve druhé jsou děti. Když vstoupí do bytu, naproti vstupním dveřím je samostatný záchod. Doleva je obývací. Koupelna je vedle záchodu, ale vstup do koupelny je z obývacího. Z obývacího jsou dveře do ložnic. V dětském pokoji je od dveří napravo okno, nalevo šatní skříň. Napravo od dveří je v rohu stůl a vedle knihovna. Naproti dveřím je dvoupatrová postel. Syn spí nahoře, dcera dole. Na podlaze je koberec hnědé barvy. Vymalováno je bíle. Když se tam stěhovali, byl byt už zařízený. Nic do bytu nekupovali. Bydlí v bytě, ale mají společnou kuchyň s manželi H. a D. Ti bydlí v přízemí. Kuchyně je v suterénu a je společná. Nekupovali závěsy ani záclony. Kupovali hračky dětem. Hračky mají většinou v obývací, některé mají také v pokoji. Žalobce je na adrese každý den, jen výjimečně, pokud je něco naléhavého, tak odjede. Manželka je na tom stejně. Děti chodí do školy a vracejí se do bytu kolem třetí hodiny. Majitelem bytu je paní N.T.Q.T. K dotazu: „Znáte osobu jménem N.T.T. a kdy se narodila?“ žalobce odpověděl: „To je moje manželka. Narodila se ...“. Žalobce dále uvedl, že „v současné době ani on ani jeho manželka nikde nepracují. Manželka bere příspěvky na dítě, jinak má žalobce nějaké úspory z dřívějšího podnikání. Myslí, že manželka má příspěvek na dítě ve výši 6.700 Kč, přesně neví. Sdíleli společnou domácnost. Platí všechno společně. Nájem v Alžbětíně je 4.000 Kč + energie. Energie jsou 1.000 Kč a 1.500 Kč. Platí to žalobce, předává peníze v hotovosti majiteli. Jídlo platí někdy on, někdy manželka. Když něco potřebují děti, někdy to platí on a někdy manželka. Nemá vlastní děti. Manželka žalobce má dvě, N., narodila se ... a N.H.M., narodil se ... Kdo je biologickým otcem nezletilého neví, manželky se ptal, ale nechtěla mu to říct, je to intimní záležitost. Neví, jestli je otec zapsán v rodném listu. Biologickým otcem nezletilého je nějaký Čech. Neví, jak se jmenuje. Nikdy ho neviděl, pouze slyšel, že už zemřel. Její narozeniny oslavili tak, že dostala od žalobce jako dárek plyšového medvídky. Měla oslavu, byly tam pozvané i další děti. Byly to děti známých Vietnamců a také spolužáci. Slavili to doma. Dort dostala, neví, kdo ho dělal, měla to na starost manželka. Neví, nepamatuje si, jaký měl dort tvar, ale na povrchu bylo napsáno jméno a věk, byly tam také svíčky, neví kolik svíček a ani jakou měly barvu. Neví, co dostala od manželky. Děti chodí do školy v Železné Rudě, do třetí a první třídy. Třídní učitelka se jmenuje Jana. Nikdy ji neviděl. Nezletilá měla v pololetí na vysvědčení převážně jedničky. Neví, z čeho měla horší známky, žalobce neumí česky. Pokud děti chtějí pomoci, může jim pomoci akorát v matematice. Na rodičovské schůzky nechodí, neví, kdy byla poslední. Neví, jestli na rodičovské schůzky chodí manželka. S nezletilou se žalobce někdy, občas učí. Nepamatuje si, kdy naposledy. Učili se počty, konkrétně neví. Nenavštěvuje žádné kroužky, ale chodí k jedné paní, která ji doučuje. Doučuje ji asi všechny předměty, co jí nejdou. Paní je ze Železné Rudy, asi nějak M. Chodí k ní na doučování v úterý a ve čtvrtek. Z Alžbětína je to do Rudy tři nebo čtyři kilometry. Většinou děti do školy vozí žalobce. Má půjčené auto od manželů H. a D., je to Škoda felicia. Pokud nemůže on, tak je do školy vozí manželka. Ze školy je vyzvedává žalobce nebo manželka zase zapůjčeným autem. V úterý a ve čtvrtek chodí pro nezletilou do školy ve tři čtvrtě na dvě, ještě je musí odvézt k té paní na doučování. V ostatních dnech má družinu, takže pro ni chodí kolem třetí hodiny. Nezletilá chodí v Rudě k jedné paní doktorce, jmenuje se B. Naposledy byla nemocná asi před pár měsíci, měla nějaký problém s plícemi. Byla nemocná přes týden, byla i v Klatovech v nemocnici. Ležela tam. Jídlo dětem připravuje převážně manželka. Na obědy chodí ve škole. Za obědy zaplatí měsíčně 1.000 Kč pro jednoho. Do školy si nosí svačtinu z domova. Dělá jim jí manželka. Nezletilá nemá vlastní počítač, notebook ani telefon.

Zajímá ji malování, stříhá papíry a lepí je. Teď budou Velikonoce, tak dělá vajíčko a do toho vajíčka dává semena trávy, aby z toho vyrostla tráva. Děti jsou doma od třetí hodiny, takže si spolu hrají, nebo se spolu učí. V šest nebo v sedm je večere, v osm hodin nebo půl deváté chodí spát. Uspává je převážně manželka. Jejich vzájemný vztah je dobrý. Nezletilá mu říká táto. S nezletilou žije ve společné domácnosti od června 2014“.

V protokolu o výpovědi manželky žalobce ze dne 1.4.2015 pak bylo uvedeno, že manželka žalobce sdělila, že „bydlí s manželem a dvěma dětmi. Je to bytový dům, mají k dispozici jeden byt. Dům má tři patra, my bydlí ve druhém patře. Je to byt tři plus jedna. Mají k dispozici obývací, ložnici a dětský pokoj a sociální zařízení. Záchod a koupelna jsou rozdělené. Do koupelny se vchází z obývacího. V dětském pokoji je patrová postel - starší spí nahoře, mladší dole, někdy se i střídají, občas chce mladší nahoru, stůl pod oknem, na levé straně šatní skříň. V dětském pokoji mají skříň, kam dávají hračky, ale někdy si hrají i v obývací, tak je tam nechávají. Vedle stolu je regál na knihy. Vymalováno je bíle, na podlaze je koberec světle hnědé barvy. Kuchyni v bytě nemají, je společná a je v prvním patře. Kuchyně je společná pro lidi na prvním a druhém patře. Na prvním patře bydlí manželé, na druhém patře bydlí jejich rodina a ještě manželé, ale bydlí vedle. Nebyla tam, ale myslí, že mají sociální zařízení a jeden pokoj. Na patře je jenom ten náš byt a pokoj, kde bydlí ti manželé. Byl už vybavený, nic do něho s manželem nekupovali. Ráno odvážím děti do školy, je doma v poledne nebo k večeru. Manžel někdy jezdí s ní. Jinak je to s jeho zastižením stejné jako u ní. Majitelka je Vietnamka jménem T. Paní znala už předtím“. Na dotaz: „Znáte osobu jménem D.B.L.“ odpověděla: „Je to můj manžel“. Manželka žalobce dále uvedla, že „v současné době nepracuje, je v domácnosti. S manželem bydlíte ve společné domácnosti asi od května nebo června loňského roku, kdy se nastěhovali na Alžbětín. O placení nájemného se stará manžel, ona to neví. Neví, kolik je nájem, to je věc manžela. Občas platím potraviny ona, občas manžel, střídají se. Když platí vyšší částky, dali by to dohromady, nižší částky zaplatí občas ona, občas manžel. Ona má rodičovský příspěvek měsíčně 7.500 Kč, manžel má možná nějaké úspory z doby, kdy podnikal. Kdo je biologickým otcem nezletilého N.H.M. a kdo je zapsán v rodném listu, je její soukromá událost, nechce o ní mluvit. Otce zapsaného v rodném listu nemá. Otec se o dítě nezajímá? Biologickým otcem nezletilé N. Q.T. je Čech. Jmenuje se J.M. Manžel ho neznal. Pan M. již zemřel. Po narození dítěte jí přispíval, ale pak už ne. Narozeniny nezletilé oslavili jen v rámci rodiny, objednala dort. Byla tam jenom rodina, ona, manžel a její děti. Nahoře na dortu bylo napsáno jméno dcery, byly tam i svíčky. Ona dceři koupila dort a kytky. Manžel jí dal asi nějakého plyšáka. Děti už chodí do školy na Železné Rudě. Dcera chodí do třetí třídy a mladší do první třídy. Nezná jméno třídní paní učitelky dcery, ale viděla ji hodně krát, když jede pro malou. Manžel ji viděl také. Dcera měla samé jedničky. Když má problémy s češtinou, tak se zeptá paní, co jí doučuje, a když s matematikou, tak se zeptá jí nebo otce. Chodí na rodičovské schůzky. Manžel s ní občas chodí také. Poslední schůzka byla asi ke konci minulého roku. Byla tam sama. Manžel se s nezletilou učí občas, když něco nerozumí. Na žádné kroužky nechodí. V pondělí až čtvrtek chodí malovat, ale to asi není kroužek. Malování jí baví, stříhání a lepení. Dcera chodí na doučování k učitelce na Železné Rudě. Jméno jí vypadlo, je to ale Češka, už v důchodu, starší paní. Chodí tam v úterý a ve čtvrtek od 14:00 do 15:00 hodin. Vozí ji do školy někdy ona a někdy manžel. Převážně je vozí ona. Nemají auto, půjčují si od kamaráda, jmenuje se D.H., bydlí v jejich domě, je to asi Škoda Felicie. Vyzvedávám je někdy ona, občas manžel. Dcera má v pondělí, ve středu a pátek končí v 15:00 hodin, v úterý a ve čtvrtek ve 14:00, protože

musí doučovat. Dceru vyzvedne ze školy a odveze na doučování. Dcera chodí do družiny. Dcera má doktora na Rudě, je to doktorka, jmenuje se B. Nevzpomíná si, kdy byla dcera naposledy nemocná. Občas musí chodit na kontrolu s ledvinami. V nemocnici ležela maximálně týden. Loni neležela, letos byla jen na kontrole, neležela tam. Snídaně připravují ona, obědy a večeře někdy ona, někdy manžel. Ve škole chodí na obědy, platíme za ně asi 500 až 600 Kč pro jedno dítě. Děti si nosí do školy svačinu, dělám ji ona. Dcera nemá notebook, počítač ani telefon. Manželovi dcera říká táto. Rozumí si mezi sebou. Spát chodí v devět večer. Chodí sami spát. Manžel se podílí na výchově aktivně, učí dceru matematiku, hraje si s ní, vytváří spolu něco stříhají, lepí obrázky. V domácnosti také pomáhá, třeba uklízí, uvaří jídlo“.

Z právě citovaných podstatných částí protokolů o výpovědi žalobce a jeho manželky vyplývá nejen to, že je správní orgány nijak nehodnotily, ale také to, že obsah odpovědí na položené otázky byl v podstatných rysech shodný.

Závěry žalované o tom, že „společné trvalé soužití je jevem faktickým, který je doprovázen podílením se na samotném chodu společné domácnosti, společným uhrazováním nákladů na životní potřeby. Naplnění těchto podmínek, tj. trvalého soužití účastníka řízení s nezletilou N.Q.T. občankou České republiky a její matkou, resp. manželkou účastníka řízení, však nebylo účastníkem řízení prokázáno. Účastník řízení v průběhu správního řízení nenabídl správním orgánům žádná relevantní tvrzení podpořená konkrétními důkazy o tom, že by se jakkoli podílel a obstarával běžné záležitosti chodu domácnosti vedené společně s manželkou a její nezletilou dcerou, občankou České republiky. Mezi mezi účastníkem řízení a nezletilou N.Q.T. je určitá dlouhodobá úzká citová a jiná vazba, na základě níž lze jejich vztah přirovnat ke vztahu rodič - dítě (v tomto případě ke vztahu otec - dcera), tj. lze vztah mezi těmito osobami považovat za vztah obdobný vztahu rodinnému podle § 15a odst. 3 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb.“, nemají naprosto vůbec žádnou oporu v provedeném dokazování.

Z obsahu výpovědi žalobce a jeho manželky vyplývá přímý opak toho, k čemu dospěly správní orgány. Prokázáno bylo jak trvalé soužití, tak společné hrazení nákladů na úhradu svých potřeb. Prokázáno bylo i to, že mezi žalobcem a „nezletilou N.Q.T. je určitá dlouhodobá úzká citová a jiná vazba, na základě níž lze jejich vztah přirovnat ke vztahu rodič – dítě“. Jak jinak si vysvětlovat skutečnost, že nezletilá oslovuje žalobce „táto“, žalobce žije s ní ve společné domácnosti, hraje si s ní, dává jí dárky k životním výročím, učí se s ní, vozí ji do školy, na doučování atd.

Podle § 50 odst. 4 správního řádu pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

Správní orgány se dopustily závažného procesního pochybení, když v rozporu s právě citovaným ustanovením § 50 odst. 4 správního řádu vůbec nepřihlédly k pro rozhodnutí podstatným částem výpovědi žalobce a jeho manželky. Toto pochybení mohlo mít a také mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť pokud by správní orgány nepochybily, musely by žádosti žalobce vyhovět.

VI.

Rozhodnutí soudu

Vzhledem k tomu, že žaloba byla důvodná, soud napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení (§ 78 odst. 1 s.ř.s.). S ohledem na zrušení napadeného rozhodnutí, soud současně vyslovil, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Správní orgán je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

VII.

Náklady řízení

Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení spočívají v zaplacených soudních poplatcích za žalobu ve výši 3.000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1.000 Kč, tj. celkem 4.000 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. ve spojení s § 64 s.ř.s.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 28. března 2017

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Lenka Kovandová